

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobkyně: **I.T.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2014, č. j. DSH/13940/14,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Stod, odboru správního a dopravního (dále též „správní orgán prvního stupně“), ze dne 13. 8. 2014, č. j. 5829/14/OSD. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně rozhodl o námitkách žalobkyně proti záznamu počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení řidiče dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak, že podané námitky proti záznamu bodů v evidenční kartě zamítl a provedený záznam bodů potvrdil.

I. Obsah žaloby

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že si není vůbec vědoma spáchání přestupků ze dne 15. 8. 2013 dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a ze dne 1. 3. 2012 dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Žalobkyně měla za to, že správní orgán, který vydal provedený záznam, nijak nezkontroloval správnost podkladů, na základě kterých byla přestupková jednání zaznamenána do provedeného záznamu, když vycházel pouze z oznámení Policie České republiky (dále jen „Policie ČR“), bez toho aniž by měl k dispozici jednotlivé bloky z blokových řízení. Žalobkyně dále napadla provedení záznamu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče v rozsahu všech zapsaných přestupků z důvodu nedostatku důkazních prostředků k jejich kvalifikovanému posouzení a nesprávnosti postupu při zaznamenávání jednotlivých dílčích přestupků do napadeného záznamu. Žalobkyně tak napadla předmětný záznam s ohledem na skutečnost, že pokutový blok ze dne 15. 8. 2010 FC/2013 C 0822831, který byl jedním z podkladů pro záznam bodů, je zcela nečitelný, a tedy z něj není patrné, jakého přestupkového jednání a kterého dne se měla žalobkyně tohoto jednání dopustit, a neobsahuje ani obligatorní náležitost v podobě označení konkrétního zákonného ustanovení, které mělo být porušeno.

Žalobkyně poukázala na závěry žalovaného, dle kterých správní orgán prvního stupně v řízení o námitkách nejednal v rozporu se zákonem a že vydané prvostupňové rozhodnutí je správné a v souladu se zákonem. Žalovaný uvedl, že ověřená kopie pokutového bloku FC/2013 C 0822831 je plně čitelná a je z ní zcela zřejmé, že žalobkyně, která byla na místě ztotožněna, překročila povolenou rychlost v obci, kdy ve spodní části tohoto bloku se nachází opět zcela čitelné datum 15. 8. 2013 a podpis oprávněné úřední osoby. Správní orgán tak po přezkoumání pokutového bloku dospěl k závěru, že daný pokutový blok, jakož i všechny ostatní pokutové bloky, obsahují veškeré obligatorní zákonné náležitosti. K argumentaci žalovaného ve vztahu k § 123f zákona o silničním provozu žalobkyně namítala, že z uvedeného ustanovení lze dovodit povinnost správních orgánů příslušných vést registr řidičů přezkoumávat v řízení o námitkách nejenom soulad provedeného záznamu bodů se zákonnými podklady, ale také správnost těchto podkladů. Přitom pravomoc správního orgánu příslušného k rozhodnutí o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu vyžádat si tyto doklady od příslušných orgánů (zde od Policie ČR) je založena právě na ustanovení § 123f zákona o silničním provozu. Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je tak povinen zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona. V této souvislosti žalobkyně poukázala také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaný pod č. 2145/2010 Sb. NSS.

Žalobkyně dále k námitce nečitelnosti a nepřezkoumatelnosti pokutového bloku ze dne 15. 8. 2010, FC/2013 C 0822831, uvedla, že tento blok je datován dnem 15. 8. 2010, když v bodě 9. předmětného bloku není ani na originále ani na jeho kopii, která souhlasí s originálem, obsaženo čitelné datum spáchání přestupku a v bodě 10. daného bloku je obsaženo datum 15. 8. 2010, tedy v rozporu s provedeným záznamem bodů.

Dále žalobkyně namítala také nesprávnost provedení záznamu bodů ve věci přestupků ze dne 23. 4. 2014, ze dne 19. 2. 2013, ze dne 6. 9. 2012 a ze dne 1. 3. 2012, kdy tyto přestupky nejsou podloženy způsobilým podkladem (pravomocným rozhodnutím), v tomto případě pokutovým blokem, jelikož tyto neobsahují obligatorní náležitosti, zejména dostatečné vymezení přestupkových jednání jejich slovním popisem tak, aby dané jednání bylo přesně specifikováno a nebylo zaměnitelné s jiným přestupkovým jednáním.

Z výše uvedených důvodů se proto žalobkyně domnívala, že byla podstatně zkrácena na svých právech, že se žalovaný nevypořádal s jejími argumenty a své rozhodnutí dostatečně neodůvodnil. Vedle nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného tak žalobkyně namítala i jeho nepřezkoumatelnost a zatížení takovými vadami, které mají za následek jeho nicotnost.

Žalobkyně proto v závěru žaloby navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že jelikož veškeré spáchané přestupky, které byly zařazeny do bodového hodnocení, byly vyřízeny v blokovém řízení, byly z tohoto důvodu správním orgánem prvního stupně vyžádány pokutové bloky ke zjištění, zda žalobkyně stvrdila souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, a zda tedy blokové řízení proběhlo, a dále zda na podkladě těchto pokutových bloků lze zaznamenat body do bodového hodnocení řidiče, jak bylo v daném případě učiněno. Žalovaný připomněl, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, která obsahuje příslušné bodové hodnocení konkrétního jednání. Toto bylo správním orgánem prvního stupně provedeno, když vyžádal pokutové bloky k jednotlivým přestupkům. Žalovaný souhlasil s tvrzením žalobkyně, že správní orgán je povinen zkoumat soulad provedení záznamu se zákonnými podklady, již se však neztotožnil s námitkou žalobkyně, že měl zkoumat též správnost těchto podkladů.

K přestupku ze dne 15. 8. 2013 žalovaný uvedl, že pokutový blok série FC/2013 č. C 0822831 byl vydán dne 15. 8. 2013, nikoli dne 15. 8. 2010. Ověřená kopie pokutového bloku, která je obsažena ve spisové dokumentaci, je plně čitelná a je z ní zcela zřejmé, že žalobkyně, která byla ztotožněna na místě silniční kontroly podle občanského i řidičského průkazu, se dne 15. 8. 2013 dopustila porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. tohoto zákona, tedy překročila nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci. Ve spodní části pokutového bloku se nachází opět jasně čitelný datum spáchaného přestupku, tedy den 15. 8. 2013, a dále podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila, jakož i podpis žalobkyně, která tímto stvrdila

svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a s údaji na všech částech pokutového bloku. Po přezkoumání tohoto pokutového bloku žalovaný dospěl k závěru, že tento obsahuje veškeré náležitosti, které jsou potřebné pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

Žalobkyně v podané žalobě vyjádřila svůj nesouhlas také s ostatními pokutovými bloky ze dne 23. 4. 2014, 19. 2. 2013, 6. 9. 2012 a ze dne 1. 3. 2012, kdy ani tyto přestupky nebyly dle jejího názoru podloženy způsobitelným podkladem (pravomocným rozhodnutím, zde pokutovým blokem). Žalobkyně namítala, že uvedené pokutové bloky neobsahují obligatorní náležitosti, zejména dostatečné vymezení přestupkových jednání, a to jejich slovním popisem tak, aby dané jednání bylo přesně specifikováno a aby nebylo zaměnitelné s jiným přestupkovým jednáním. Žalobkyně konkrétně neuvedla, který blok neobsahuje jaké konkrétní náležitosti. Žalovaný se proto zabýval všemi uvedenými pokutovými bloky, přičemž zjistil, že všechny obsahují náležitosti potřebné pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Na všech pokutových blocích je uvedena osoba žalobkyně jako osoba přestupce, která byla řádně ztotožněna. Všechny pokutové bloky také obsahují popis přestupkového jednání, které je vždy označeno zákonným i slovním popisem spáchaného přestupku. Nad rámec uvedeného pak žalovaný připomněl, že z podstaty věci (omezený prostor k vyplnění pokutového bloku) vyplývá, že na pokutový blok nelze klást tak přísné obsahové požadavky jako na „klasické“ správní rozhodnutí vydávané ve správním řízení, jak ostatně opakovaně uvedla příslušná soudní judikatura Nejvyššího správního soudu. Dle žalovaného pak všechny pokutové bloky obsahují také podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila, a zejména podpis žalobkyně, která ve všech případech svým podpisem stvrdila souhlas s provedením blokového řízení. Po přezkoumání těchto pokutových bloků, které byly správním orgánem prvního stupně vyžádány v průběhu řízení z důvodu pochybností ohledně záznamu bodů, tak žalovaný konstatoval, že body za jednotlivé přestupky byly zaznamenány na podkladě řádně vyplněných rozhodnutí (pokutových bloků) a v souladu se zákonem o silničním provozu.

Žalovaný proto závěrem svého vyjádření navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Vyjádření účastníků řízení při ústním jednání

Při ústním jednání žalovaný setrval na svých dosavadních tvrzeních. Žalobkyně se z účasti na ústním jednání soudu omluvila.

IV. Skutkový základ projednávané věci

Z obsahu předloženého správního spisu a listin provedených k důkazu při ústním jednání krajský soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti podané žaloby:

Městský úřad Stod, odbor správní a dopravní, jako prvostupňový správní orgán vydal dne 30. 4. 2014 pod zn. 3269/14/OSD oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobkyni k odevzdání řidičského průkazu.

Žalobkyně reagovala na toto oznámení podáním námitek, ve znění jejich doplnění, jejichž obsah je obdobný obsahu námitek uplatněných žalobkyní v podané žalobě. Městský úřad námítky žalobkyně rozhodnutím ze dne 13. 8. 2014, č. j. 5829/14/OSD, zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil. V řízení o námitkách si vyžádal zaslání úředně ověřených pokutových bloků, po jejichž přezkoumání měl za prokázané, že údaje o přestupcích obsažené v oznámeních příslušných policejních orgánů o uložení pokuty v blokovém řízení se shodují s údaji uvedenými na pokutových blocích a že i samotné záznamy bodů údajům na pokutových blocích odpovídají. Prvostupňový správní orgán uvedl, že na pokutových blocích je jako přestupce identifikována žalobkyně a i samotné přestupky jsou definovány jak paragrafovým zněním, tak slovním popisem: *Přestupek ze dne 1. 3. 2012 – paragrafové znění – „125c/1k zč. 361/2000“, slovní popis – „jízda bez bezpečnostního pásu“; přestupek ze dne 15. 8. 2013 – paragrafové znění – „125c/1f3“, §18/4 zč. 361/2000“, slovní popis – I/26 Křenovy, R – O 50/76(73) Km/h, kdy v závorce 73 je uvedena sankcionovaná rychlost; přestupek ze dne 19. 2. 2013 – paragrafové znění – „125c/1f4“, „§ 18/4 zák.č. 361/2000 Sb.“, slovní popis - rychlost v obci 50/66/63, kdy 63 je sankcionovaná rychlost; přestupek ze dne 23. 4. 2014 – paragrafové znění – „125c/1k“, „6/1a) zč. 361/2000 Sb.“, slovní popis - „nepřipoutaná bezpečnostním pásem za jízdy“ a přestupek ze dne 6. 9. 2012 – paragrafové znění „125c/1f4“, „§18/4 zč. 361/2000 Sb.“, slovní popis – „rychlost v obci, 50/68/65“, kdy 65 je sankcionovaná rychlost (pozn.: zvýraznění pro přehlednost doplněno krajským soudem). Prvostupňový správní orgán tak pokračoval, že slovní popisy přestupků odpovídají jejich paragrafovému znění, přičemž všechny pokutové bloky jsou žalobkyní podepsány. I pokud by žalobkyně neznala význam paragrafového znění přestupků, ze slovních popisů skutků na pokutových blocích, které žalobkyně podepsala, jasně vyplývá, jakých přestupků se dopustila. Správní orgán prvního stupně tak neshledal, že by záznamy bodů byly provedeny nesprávně či v rozporu s právními předpisy.*

Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila odvoláním, v němž uplatnila zcela shodné námítky jako v podané správní žalobě, přičemž navrhla, aby žalovaný krajský úřad odvolání vyhověl a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení a novému rozhodnutí.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 11. 2014, č. j. DSH/13940/14, odvolání žalobkyně jako nedůvodné zamítl. V odůvodnění rozhodnutí shrnul dosavadní průběh správního řízení, včetně obsahu podaného odvolání, a k věci samé uvedl, že v řízení o námitkách byly v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 ve věci sp. zn. 5 As 39/2010 provedeny všechny úkony potřebné pro účely kontroly správnosti napadených záznamů. Od příslušných orgánů Policie ČR byly vyžádány pokutové bloky a údaje na nich byly porovnány s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a s údaji uvedenými v evidenci, kdy bylo zjištěno, že tyto údaje spolu vzájemně plně korespondují. Pokud žalobkyně v podaném odvolání vymezila povinnosti správního orgánu prvního stupně

ve vztahu k zákonu o provozu na pozemních komunikacích, žalovaný se s tímto ztotožnil a dále konstatoval, že v řízení o námitkách ani v následně vydaném prvostupňovém rozhodnutí nezjistil skutečnosti, které by svědčily o tom, že by správní orgán prvního stupně jednal v rozporu se zákonem. K odvolacímu důvodu, který se týkal pokutového bloku série FC/2013 C 0822831 ze dne 15. 8. 2010 žalovaný uvedl, že tento blok byl vydán dne 15. 8. 2013. Ověřená kopie pokutového bloku, která je obsažena ve spisové dokumentaci, je plně čitelná a je z ní zcela zřejmé, že žalobkyně, která byla na místě silniční kontroly ztotožněna podle občanského i řidičského průkazu, se dne 15. 8. 2013 porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. téhož zákona. Tedy dne 15. 8. 2013 žalobkyně překročila nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci. Žalovaný dále konstatoval, že i ve spodní části pokutového bloku se nachází opět jasně čitelný datum spáchaného přestupku, dále podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila, a podpis žalobkyně, která tímto podpisem stvrdila svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a zároveň souhlasila s údaji na všech částech pokutového bloku. Žalovaný tak ve shodě se správním orgánem prvního stupně dospěl k závěru, že předmětný pokutový blok obsahuje všechny náležitosti potřebné pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že žalobkyně v podaném odvolání vznesla svůj nesouhlas také s ostatními pokutovými bloky ze dne 23. 4. 2014, 19. 2. 2013, 6. 9. 2013 a 1. 3. 2012, kdy namítala, že tyto přestupky nejsou podloženy způsobitelným podkladem (pravomocným rozhodnutím, v tomto případě pokutovým blokem), neboť pokutové bloky neobsahují obligatorní náležitosti, zejména dostatečné vymezení přestupkových jednání, a to slovním popisem tak, aby dané jednání bylo přesně specifikováno a aby nebylo zaměnitelné s jiným přestupkovým jednáním. Žalovaný uvedl, že žalobkyně neuvedla konkrétně, který blok neobsahuje které konkrétní náležitosti. Žalovaný se proto zaměřil na všechny pokutové bloky, přičemž dospěl k závěru, že tyto obsahují veškeré náležitosti pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Na všech pokutových blocích je uvedena osoba přestupce, která byla řádně ztotožněna, všechny pokutové bloky obsahují také popis přestupkového jednání, které bylo ve všech případech označeno nejen zákonným, ale také slovním označením spáchaného přestupku, což v jejich vzájemné kombinaci znamená, že je lze vysvětlit jednoznačným způsobem. V neposlední řadě dle žalovaného všechny pokutové bloky obsahují i podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila, a dále také podpis žalobkyně jako přestupce, která svým podpisem ve všech případech stvrdila svůj souhlas s provedením blokového řízení.

Po přezkoumání všech pokutových bloků, které byly v průběhu řízení správním orgánem prvního stupně vyžádány, tak žalovaný konstatoval, že body za jednotlivé přestupky byly zaznamenány na podkladě řádných rozhodnutí a v souladu s platnými právními předpisy.

V. Posouzení věci krajským soudem

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního

orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž o věci samé rozhodl po provedeném jednání, neboť žalovaný vyslovil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně učinila předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhla celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byla ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzvána k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Krajský soud v této souvislosti na úvod pro úplnost podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízeními o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, „[...] v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to

až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ – pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem.

V návaznosti na výše uvedené se proto krajský soud ztotožňuje s posouzením žalovaného, jakož i prvostupňového správního orgánu, že správní orgán je v řízení o námitkách povinen zkoumat soulad provedeného záznamu se zákonnými podklady, tj. pokutovými bloky jako pravomocnými rozhodnutími, avšak již není oprávněn zkoumat věcnou správnost těchto pokladů, případně si pro účely věcného posouzení konkrétního přestupkového jednání opatřovat jakékoli důkazy. Toto správním orgánům v řízení o námitkách nepřisluší, a tedy v tomto ohledu nelze žalobkyni přisvědčit.

S ohledem na charakter námitek, které žalobkyně uplatnila v podané žalobě, pak krajský soud provedl při ústním jednání důkaz úředně ověřenými kopiemi sporných pokutových bloků. Pokutový blok série NE/2013 E 6504317 obsahuje následující údaje: *Jméno a příjmení I.T., Rodné číslo/datum narození..., Bydliště ..., Pokuta uložena za přestupek dle § 125c\1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Totožnost ověřena ŘP: X, Doba, místo a popis přestupkového jednání: 16:00 hod., 1.3.12 Jiráskova třída v Holýšově – Jízda bez bezpečnostního pásu, RZ: ..., Celková výše uložené pokuty 100 Kč.* Pokutový blok dále obsahuje údaj o místě a datu vystavení: V Holýšově dne 1. 3. 2012, otisk kulatého úředního razítka Policie České republiky, podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby a dále údaj o tom, že přestupce potvrzuje převzetí dílu „B“ pokutového bloku dne 1. 3. 2012 a podpis přestupce (žalobkyně).

Druhý pokutový blok série FC/2013 C 0822831 obsahuje následující údaje: *1. Jméno a příjmení I.T., 2. Rodné číslo/datum narození ..., 3. Adresa místa pobytu ..., 4. Totožnost ověřena ŘP X, OP ..., 5. Přestupkové jednání – doba, místo a popis 11:04 - 15. 8. 2013, RZ ..., I/26 Křenovy, R - O 50/76 (73) km/h, § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb. 6. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f 3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p., 7. Celková výše uložené pokuty 1 000,- Kč, slovy jedentisíc Kč. Proti uložení pokuty se nelze odvolat.* Pod bodem 8. následují údaje vztahující se k placení předmětné pokuty. Pokutový blok dále obsahuje údaj o místě a datu vystavení (viz bod 9.): V I/26 u Staňkova dne 15. 8. 2013, otisk kulatého úředního razítka Policie České republiky, podpis s uvedením jména, příjmení a funkce nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby a dále údaj o tom, že přestupce souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrzuje, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, včetně potvrzení o převzetí části A pokutového bloku dne 15. 8. 2013 a podpisu přestupce (žalobkyně).

Pokutový blok série UM/2008 M 3469665 obsahuje následující údaje: *Blok na pokutu 500 Kč, slovy pět set, uloženou za přestupek dle § 125c1f4 zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, na místě nezaplacenou. Jméno a příjmení I.T., Rodné číslo/datum narození ..., Bydliště..., Totožnost ověřena OP ..., Doba, místo a popis přestupkového jednání 6. 9. 2012 v 16:17, I/26 Semošice, 50/68/65 rychlost v obci, § 18/4 361/2000 Sb.* Pokutový blok dále obsahuje údaj o místě a datu vystavení: V Semošice dne 6. 9. 2012, otisk kulatého úředního razítka Policie České republiky, podpis s uvedením jména, příjmení a

funkce oprávněné úřední osoby a dále údaj o tom, že přestupce potvrzuje převzetí dílu „B“ pokutového bloku a byl poučen o způsobu zaplacení pokuty a následcích nezaplacení dne 6. 9. 2012. Následuje podpis přestupce (žalobkyně).

Další pokutový blok série FC/2013 C 0829638 obsahuje následující údaje: 1. *Jméno a příjmení* I.T., 2. *Rodné číslo/datum narození* ..., 3. *Adresa místa pobytu* ..., 4. *Totožnost ověřena* ŘP ..., 5. *Přestupkové jednání – doba, místo a popis* 19. 2. 2013 16:10, I/26 Staňkov směr Křenovy, § 18/4 361/2000 Sb., rychlost v obci 50/66/63, RZ ..., 6. *Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1F/4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.*, 7. *Celková výše uložené pokuty* 500 Kč, *slovy* pětset Kč. *Proti uložení této pokuty se nelze odvolat.* Pod bodem 8. následují údaje vztahující se k placení předmětné pokuty. Pokutový blok dále obsahuje údaj o místě a datu vystavení (viz bod 9.): V Staňkov dne 19. 2. 2013, otisk kulatého úředního razítka Policie České republiky, podpis s uvedením jména, příjmení a funkce nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby a dále údaj o tom, že přestupce souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrzuje, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, včetně potvrzení o převzetí části A pokutového bloku dne 19. 2. 2013 a podpisu přestupce (žalobkyně).

Poslední pokutový blok série FC/2013 C 1432358 pak obsahuje následující údaje: 1. *Jméno a příjmení* I.T., 2. *Rodné číslo/datum narození*..., 3. *Adresa místa pobytu* ..., 4. *Totožnost ověřena* OP ..., ŘP ..., 5. *Přestupkové jednání – doba, místo a popis* 16:05 23. 4. 2014 Holýšov tř. 1. máje nepřipoutaná bezpečnostním pásem za jízdy, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., RZ: ..., 6. *Pokuta uložena za přestupek dle § 125c 1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.*, 7. *Celková výše uložené pokuty* 300 Kč, *slovy* tři sta Kč. *Proti uložení této pokuty se nelze odvolat.* Pod bodem 8. následují údaje vztahující se k placení předmětné pokuty. Pokutový blok dále obsahuje údaj o místě a datu vystavení (viz bod 9.): V Holýšov dne 23. 4. 2014, otisk kulatého úředního razítka Policie České republiky, podpis s uvedením jména, příjmení a funkce nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby a dále údaj o tom, že přestupce souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrzuje, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, včetně potvrzení o převzetí části A pokutového bloku dne 23. 4. 2014 a podpisu přestupce (žalobkyně).

Pokud jde o záznam bodů v evidenční kartě řidiče provedený na podkladě pokutového bloku série FC/2013 C 0822831, krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že tento pokutový blok byl vydán a k přestupkovému jednání žalobkyně došlo dne 15. 8. 2013. Tato skutečnost je nepochybně patrná z obsahu předmětného pokutového bloku (viz výše), v němž je na třech místech (v rámci bodu 5. popisu přestupkového jednání, bodu 9. obsahujícího datum vystavení pokutového bloku a bodu 10., v němž je obsaženo datum souhlasu přestupce s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrzením převzetí příslušného dílu bloku) obsaženo shodné a čitelné datum 15. 8. 2013. Podpůrně je pak možno poukázat také na skutečnost, že byl v daném případě vyplněn pokutový blok série FC/2013, a tedy ani z tohoto důvodu by k přestupkovému jednání nemohlo dojít v roce 2010. Krajský soud tedy

z uvedených důvodů nepřisvědčil námitce žalobkyně, že by zde byl dán nesoulad spočívající v datu spáchání přestupku dne 15. 8. 2010 (oproti datu 15. 8. 2013).

Taktéž se neztotožnil s námitkou nečitelnosti a nepřezkoumatelnosti předmětného pokutového bloku. Naopak z obsahu předložené spisové dokumentace ověřil, že pokutový blok je plně čitelný a je z něj možno bez pochybností zjistit, jakého přestupkového jednání se žalobkyně dopustila, kdy se tak stalo, jaké ustanovení zákona o silničním provozu bylo porušeno, včetně uvedení konkrétního ustanovení zákona o silničním provozu, pod které bylo přestupkové jednání žalobkyně podraženo. Z pokutového bloku tak vyplývá, že žalobkyně, která byla na místě silniční kontroly ztotožněna občanským i řidičským průkazem, prokazatelně a vědomě projevila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a svým podpisem pokutového bloku série FC/2013 C 0822831 akceptovala, že se dne 15. 8. 2013 dopustila porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci. Žalobkyni byla naměřena oproti povolené rychlosti v obci (50 km/h) rychlost ve výši 76 km/h, po zohlednění odchylky 73 km/h. Žalobkyně se tedy dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. zákona o silničním provozu. Tyto údaje nepochybně je možno z předmětného pokutového bloku vyčíst, stejně jako podpis přestupce (na místě ztotožněné žalobkyně), která svým podpisem stvrdila souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení a se správností údajů na všech částech pokutového bloku. Krajský soud tak ve shodě se závěry žalovaného správního orgánu konstatuje, že předmětný pokutový blok obsahuje veškeré náležitosti vyžadované pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, který tak byl pro provedení záznamu bodů způsobilým podkladem.

Krajský soud se neztotožnil ani s námitkami žalobkyně, v nichž vyjádřila svůj nesouhlas s ostatními pokutovými bloky, tj. pokutovými bloky ze dne 23. 4. 2014, 19. 2. 2013, 6. 9. 2012 a 1. 3. 2012. Ani v případě těchto pokutových bloků krajský soud nepřisvědčil námitkám žalobkyně, že tyto neobsahují obligatorní náležitosti, zejména dostatečné vymezení přestupkových jednání, a to slovním popisem tak, aby dané jednání bylo přesně specifikováno a nebylo zaměnitelné s jiným přestupkovým jednáním. Žalobkyně v podané žalobě neoznačila konkrétní pokutové bloky a v nich absentující obligatorní náležitosti. Krajský soud proto (stejně jako správní orgány obou stupňů) ověřil obsahové náležitosti všech namítaných pokutových bloků, přičemž na rozdíl od žalobkyně neshledal, že by tyto nebyly způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. S odkazem na odstavce výše obsahující podrobný popis obsahu předmětných pokutových bloků krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je žalobkyně označena jako osoba přestupce, která byla ve všech případech řádně ztotožněna. Všechny pokutové bloky obsahují popis přestupkového jednání, a to vždy jednoznačným a nezaměnitelným slovním popisem, uvedením místa a času spáchání daného přestupku, včetně konkrétních ustanovení, která byla jednáním žalobkyně porušena a jakého přestupku se následkem toho dopustila. Pro stručnost odůvodnění krajský soud na tomto místě v plném rozsahu odkazuje na odstavce výše, které podrobně popisují obsah čtyř namítaných pokutových bloků ze dne 23. 4. 2014, 19. 2. 2013, 6. 9. 2012 a 1. 3. 2012. Ve všech případech pak pokutové bloky také obsahují podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu v blokovém řízení uložila, a rovněž podpis žalobkyně, která jím stvrdila svůj souhlas s projednáním věci v blokovém řízení. I v případě těchto pokutových bloků je tedy krajský soud ve shodě se závěry správních orgánů obou stupňů toho názoru, že i za tyto přestupky byly body v souladu se zákonem i s konstantní judikaturou

Nejvyššího správního soudu i Nejvyššího soudu zaznamenány na základě způsobilých podkladů (k tomu srovnej např. rozsudek ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, rozsudek ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011 - 40, či rozsudek ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 - 59, všechny dostupné na www.nssoud.cz; jakož i rozhodnutí Nejvyššího soudu, např. usnesení ze dne 12. 4. 2011 ve věci sp. zn. 21 Cdo 776/2000, dostupné na www.nsoud.cz).

V návaznosti na výše uvedené pak krajský soud uvádí, že správní orgány měly předmětné pokutové bloky k dispozici, není tedy pravdivým tvrzení žalobkyně, že by správní orgány ve své rozhodovací činnosti vycházely pouze z oznámení policie, aniž by si vyžádaly jednotlivé bloky z blokových řízení. Naopak je z obsahu předloženého spisového materiálu patrné, že správní orgán prvního stupně si v průběhu řízení tyto pokutové bloky vyžádal, přičemž v době, kdy se žalobkyně prostřednictvím svého zástupce ve správním řízení seznamovala s obsahem spisového materiálu a podklady pro vydání rozhodnutí, byly předmětné pokutové bloky součástí spisového materiálu a žalobkyně měla možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim.

Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku žalobkyně spočívající v nepřezkoumatelnosti vydaných správních rozhodnutí, neboť se správní orgány v předcházejícím řízení náležitě nevypořádaly s jí uplatněnými námitkami. Dle krajského soudu z odůvodnění obou vydaných správních rozhodnutí je možno seznat, jaké skutečnosti správní orgány vzaly ve svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčily, jakými úvahami byly ve svém rozhodování vedeny, o které důkazy opřely svá skutková zjištění a které důvody je vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Vydaná správní rozhodnutí, která spolu tvoří jeden celek, tak dle krajského soudu nepostrádají základní obsahové náležitosti a naplňují požadavky, které na ně klade správní řád v ustanovení § 68 odst. 3. V dané věci odůvodnění žalobou napadeného správního rozhodnutí i prvostupňového správního rozhodnutí umožňují jejich řádný přezkum, včetně ověření skutečnosti, zda na straně správních orgánů nedošlo ke svévolnému rozhodování. Z rozhodnutí jsou v této souvislosti patrné závěry, které správní orgány ve vztahu k uplatněným námitkám žalobkyně zaujaly, na základě jakých skutečností k nim dospěly a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídily.

Krajský soud tak neshledal, že by se správní orgány náležitě nevypořádaly s námitkami žalobkyně, že by rezignovaly na úplné zjištění stavu věci a že by žalobkyni jakkoli zkrátily na jejich právech.

Vydaná správní rozhodnutí pak nelze považovat ani za nicotná. Žalobkyně v podané žalobě vnesla námitku nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, blíže však neuvedla konkrétní důvody, z nichž nicotnost vydaných správních rozhodnutí dovozuje.

Krajský soud v obecné rovině uvádí, že k nicotnosti správního rozhodnutí je soud ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s. povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*), tj. bez ohledu na to, zda žalobkyně tuto námitku v podané žalobě uplatnila či nikoli. Teorie, jakož i ustálená judikatura správních soudů (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 12/2003 - 48, publikovaný pod č. 319/2004 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 30. 9. 2003, ve věci sp. zn. 6 A 82/2000, publikovaný pod č. 67/2004 Sb. NSS), přitom považují za nicotný správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoli však pouhý nedostatek příslušnosti funkční), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu). Nicotný akt nikoho nezavazuje a nikdo jej není povinen respektovat, neboť mu nesvědčí presumpce správnosti (srovnej *Staša, J. in Hendrych, D. a kol.: Správní právo. Obecná část. 5. vydání. C. H. Beck : Praha, 2003, str. 136 - 141*). O žádný z uvedených případů se však v posuzované věci nejedná. Ani tuto námitku žalobkyně proto krajský soud neshledal důvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobkyně, která neměla ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Žalovaný nadto ve svém vyjádření k žalobě i při ústním jednání soudu uvedl, že v případě úspěchu ve věci nebude náhradu nákladů řízení požadovat. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. září 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová